

af Admir. og Commiss. Coll. Pl. af 6. December 1776 om forbud mod at føre noget andet flag end det Fr. 11 Jul 1748 i 1 og 2 § anordner ind i resolutionen.

Bestemmelserne er indsat uændret med undtagelse af, at henvisningerne og bestemmelserne om bødestrafpen er ændret. Selv om teksten og måske også indholdet er sprogligt forældet, er der i første omgang ikke foretaget en ajourføring. Forslagsstillerne vil dog opfordre justitsministeren til at foretage en gennemgang af bestemmelserne, så der kan vedtages en ny og tidssvarende lov på området.

Indtil dette sker, er der indsat en bestemmelse om, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler og undtagelser om skibes flagning m.v., herunder straffen for overtrædelsen af reglerne.

Til § 9

Da hverken titlen »Forordning for Kongeriget Danmark, indtil videre med Undtagelse af Bornholm, ang. Amtstue-Oppebørselerne og de Oppebørseler i Kjøbstæderne, der ere af samme Slags, som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne, m.v.« eller indholdet af forordningen er i overensstemmelse med retspraksis, foretages der en række ændringer, der dog ikke har til hensigt at ændre retspraksis.

For det første er titlen ændret, idet Bornholm på trods, at formuleringen »indtil videre med Undtagelse af Bornholm« i over 150 år har været gældende på Bornholm. Endvidere er det præciseret, at forordningen nu kun omhandler ejendomsskatter. Da forskriften populært kaldes »amtstueforordningen« er denne ledetråd bibeholdt.

For det andet er bestemmelsen i 1. pkt. om tiende fjernet. Ved samme lejlighed er der sket en sproglig modernisering.

For det tredje er bestemmelserne om skriverpenge og tiende fjernet fra 2. pkt.

For det fjerde er 4. pkt., om overgangsbestemmelser, der bortfaldt for ca. 150 år siden, ophævet.

Den nye formulering af forordningen skulle således være følgende:

»Forordning af 8. juli 1840 om ejendomsskatter (amtstueforordningen).

§ 2. Ejendomsskatter hæfter paa de Eiendomme, hvoraf de ere forfaldne, med Fortrinsret endog fremfor Pantefordringer. Iøvrigt følge de indbyrdes i den Orden, at Bankhæftelsesrenterne først blive at udrede, dernæst Vore egne Skatter og Afgifter, derpaa Brandhjælpsspengene og endeligen samtlige Kommune-Afgifter.

- Den her omhandlede Fortrinsret skulle dog reelle Skatter og Afgifter herefter ikkun nyde for 2 Aar fra

den Tid af, at de forfalde til Betaling; men den holdes i Kraft, naar Restancerne, i det Sildigste inden 3 Maaneder efter bemeldte 2 Aars Udløb, ere beordrede Fogden til Inddrivelse, og Forretningen siden forsvarligen er fortsat, eller naar Skyldneren inden samme Tid er død eller har opgivet sit Bo, og dette er taget under Skiftebehandling. Efterat Fortrinsretten er tabt, betragtes Restancen alene som en simpel Fordring hos Skyldneren.«

Formuleringen er derved bragt betydeligt nærmere retspraksis, men formuleringen er dog stadig ikke helt ajourført. Det har alene været hensigten at fjerne de mest forældede dele, indtil Justitsministeriet og/eller Skatteministeriet finder anledning til at indskrive bestemmelserne i nyere regler. F.eks. kan der henvises til tinglysningenslovens § 4.

Til § 10

Da § 1 i forordningen ang. Dykkervæsenet m.v. ifølge Retsinformation ikke længere er i brug og derfor ophæves, jf. lovforslagets § 2, nr. 29, er det ikke fundet hensigtsmæssigt, at der henvises til paragrafen. Ændringen er således blot en teknisk ændring, der ikke har til hensigt at ændre retspraksis.

Til § 11

Bestemmelserne i kancellicirkulære af 7. januar 1834 til samtlige Amtmænd og Vicepolitidirektøren i Kjøbenhavn ang. danske Undersaatters og de her ansatte fremmede Konsulers Ret til at lade Flag vaie paa deres Boliger samt cirkulære af 2. august 1854 om ophævelse af Forbudet mod flagning i Kanceli Cirkulære af 7de Januar 1834 er i stort omfang overflødiggjort af senere forskrifter især bekendtgørelse nr. 103 af 10. april 1915 om Forbud mod at benytte fremmede Nationsflag.

Der er tale om en sammenskrivning af de få resterende bestemmelser, og samtidig moderniseres teksten. Det er ikke hensigten at ændre på retspraksis, ligesom det ikke er hensigten med dette lovforslag at ændre på justitsministerens adgang til at udstede regler om flagning i medfør af grundlovens § 25. Det skal derfor stå justitsministeren frit at ændre og ophæve den nye formulering på samme måde, som hvis det var den oprindelige formulering, indtil der etableres en almindelig lovhjemmel.

For at undgå eventuel tvivl i forbindelse med ophævelse af de to gamle forskrifter og for at præcisere formuleringen i bekendtgørelsen er det indledende afsnit omskrevet.